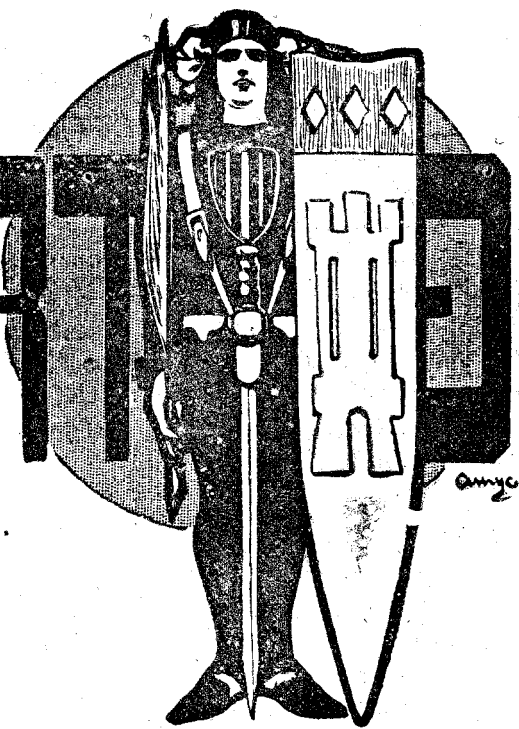

BALUART DE SITGES

« Setmanari català »

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PRENS DE SUSCRIPCIÓ.

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas

Espanya, un any, 7' id.

Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams

a preus convencionals

Campanya electoral

Estem en vigílies d'eleccions. De avuy en vuyt, o sigui el día dos del vinent mes de Maig, en els començis ha de lliurar-se la empenyada batalla en que té de resoldres quins serán els ciutadans cridats a anar als Ajuntaments en aquesta renovació bienal.

Sovintegen les reunions y els conciliabuls; el tema electoral invadeix totes les converses; es fan y es desfán candidatures sense altra basa que la fantasia dels impacients, y una agitació febrosa es nota en els diversos grups que se apresten a la lluita.

Aquí a Sitges, hont tants esforços ha costat sanear l'administració municipal y hont la iniquitat encara vetlla pera tornar a apoderarse dels comunals interessos, les properes eleccions tenen una importància superlativament extraordinària.

Fins ara es diu que són tres les fraccions que's preparen: la concentració administrativa; el partit socialista, y el Maquiavel microscòpic. Pro tant si són poques com si són moltes les candidatures que's presenten, la lluita sempre quedarà plantejada senzillament entre 'ls amichs y els enemichs de Sitges; entre els qu' estimen l' avens y la prosperitat de nostra vila y els pobres d' esperit qu' encara no han tingut el valor de trencar tota relació ab aqueix desgraciat en qui están vinculades la immoralitat y la baixesa.

El partit socialista sembla que va a la elecció aspirant als quatre llocs de majoria.

Les forces de concentració, en les quals forma BALUART DE SITGES, presenten quatre candidats ab els que també volen guanyar les majories. Apropòsit d' ells ens acontentarem ab dir que se ha tingut gran compte en escullir persones de provat civisme, de resplendent honradesa, de idoneïtat reconeguda, y que desde ara hem de considerar assegurada la victòria.

Ab qui la nostra dignitat ens priva de guardar les consideracions de la beligerancia, és ab els que's presenten en la indecorosa companyia o baix els denigrants auspicis del gran enemich de Sitges; del dilapidador dels seus capdals, del contrari del seu engrandiment moral y material, del difamador dels seus fills més abnegats. Els que's cobreixin ab el mantell de la immoralitat que a n'aqueix desgraciat envoltalla, a nostres ulls per força han de aparèixer envilits y despreciables. Siguin qui siguin els que tan poch a sí mateixos es respectin, nosaltres els combatrem rudament per la odiosa significació que pendrán al mostrar-se solidaris de ignominies imperdonables.

En la proximitat de les eleccions nosaltres hem de apelar una volta més al patriotisme de nostres conciutadans. Recordeu, bons compatricis, en quin deplorable estat es trobava la hisenda municipal abans del any 1904. Recordeu que un funcionari tristament cèlebre, dominant sobre administradors de voluntat feble pogué causar la ruïna del nostre Municipi. Recordeu que's cobraven dotzenes de mils pessetes anyals y no's pagava a la Hisenda, ni a la Diputació, ni els gastos de presons al Cap del Partit, ni la subscripció a la «Gaceta de Madrid», ni els treballs que s' encarregaven als industrials de la Vila... Recordeu que mentres la disbauxa entrava a la Casa Gran ab caixas de pròdich espumós, a l' Ajuntament no li fiaven una regadora ni sisquera una espelma!...

Y considereu el titànich esforç que ha costat y els grossos sacrificis que han sigut precisos pera conseguir tornar pel camí de la normalitat y rehabilitar el nom de Sitges. La enteresa, l' esperit de sacrifici, el desprendiment de D. Francisco Batlle Gené; la ferma voluntat, les dots d' economista y la constancia del malaguanyat D. Bartomeu Misas y Rosés, y l' entusiasme, el patriotisme y el bon seny dels excelents companys que aquells han tingut en el Consistori, han fet que, apesar de les difícilissimes circumstancies en que's trobaren els regeneradors, se hagi lograt restaurar el crèdit perdut, reorganisar la vida del Municipi, salvarlo de la imminent ruïna en que's precipitava y atreure de nou la confiança del veïnat en els seus administradors.

Feu memòria, sitgetans: feu memòria y mediteu quina ha de ser la vostra conducta en les eleccions del día dos del mes entrant. Si estimeu el progrés y la dignitat de Sitges, ratificareu una volta més vostra confiança en els homes que tan honradament se han portat al servey de la vila. Si en vostre cor alentés un destructor sentiment anárquich, sòls aleshores votareu una candidatura tarada de immoralitat.

La candidatura administrativa

La gran concentració popular ab qui anem nosaltres, ha format una candidatura de significació francament administrativa. Els noms dels candidats són el seu més complert elogi. Perxó els consignem a continuació sense acompanyarlos de lloances que no necessiten. Vegeulos:

DISTRICTE PRIMER

D. Francisco Batlle Jané
D. Joseph Parera Inglada

DISTRICTE SEGON

D. Pere Carbonell Mestres
D. Joan Marsal Brunet

La candidatura d' arrastre

Es diu; pro ningú ho vol creure, que 'l fulano aquell també fa candidatura. Y que hi van dos propietaris, un industrial y un socialista, porque sigui candidatura d' arrastre.

També's diu, y aixó sí que ho creu tothom, que ni 'l socialista, ni l' industrial ni els dos propietaris volen de cap manera acceptar l' honor de figurar en una candidatura que de totes passades portaria el pecat original de ser covada per una lloca que's diu *Immoralitat*.

El vot obligatori

Segons els articles 2 y 84 de la nova Ley electoral tot ciutadà inscrit en el Cens electoral té la obligació de votar baix pena de un recàrrech de 2 per 100 sobre la contribució que pagui; publicació del nom com censura per haver deixat de complir aquest dever civil; 1 per 100 de descompte si cobra sou del Estat, provincia y municipi fins a noves eleccions, y interdicció pera desempenyar càrrechs públics, ab sou o de franch.

Un discurs d' En Cambó

Diumenge passat a la tarda, una grandiosa gentada omplí l' espayós saló del «Tívoli», de Vilafranca, pera escoltar la conferencia que a instància del «Foment Autonomista del Penadés» hi donà l' ilustre orador y diputat de la dreta solidaria, En Francesch Cambó.

La expectació era gran pera sentir la elocuent paraula del leader regionalista. Dels més apartats pobles penadesenchs, nodrides representacions havien acudit a Vilafranca, atretes per l' anunci de l' interessant acte; y una nombrosa colla de autonomistes sitgetans anà, també, a saludar al eminent orador y a comptarse entre 'ls seus oyents.

El discurs d' En Cambó és un comentari seré del actual moment de la política catalana. Es, además, una justificació raonada del oportunisme practicat pels homes de la Lliga Regionalista de Barcelona.

En Cambó recordà qu' en el Penadés havia fet ses primeres armes polítiques, dotze o tretze anys enera, pronunciant en públich ses primeres paraules de propaganda dels ideals catalanistes, y afirmà que de aleshores ensà se han operat sensibles transformacions: lo que no ha canviat és l' ideal catalanista. Podrà haver canviat el llenguatge que usem en la propaganda, pero l' esperit que la informa és el mateix.—No hi há cap general que, al comensar una campanya, pugui assegurar que sempre se servirà de la infanteria, o de la cavalleria, o de l' artilleria, y sempre de una mateixa manera. El general que sab son dever, a cada moment, segons els incidents del terreny y les forces que se li oposen, utilitzarà els millors medis de combat que li puguin donar la victòria.

Ha passat, en el Catalanisme, que hi há gent que comprén millor l' accident que l' ideal. Hi entraren en moments de sonnis platònichs y creuen que 'l Catalanisme no era l' amor a Catalunya, sino que 'l Catalanisme havia de ser un adorador platónich de l' ideal, y quan el Catalanisme ha tingut d' evolucionar anant a la lluita viva y ardenta, s' han cregut que aixó no era fer Catalanisme porque aixó era quelcom més que la platónica adoració del ideal.

Dues maneres hi ha de fer política. O formulant un programa, sense que després s' hi posi cap acció ulterior, en qual cas no hi há cap transformació; o be posant tot el nostre esforç al servey de un ideal que nosaltres mateixos hem elaborat.

Es referí a la génesis del Catalanisme y a la tasca dels primers catalanistes, que demostraren la existencia dels fets que proven que Catalunya té una personalitat.—Tota personalitat en el món té una missió a cumplir, com la tenen tots els individus.—En el món no hi pot haver dos pobles enterament iguals, com no hi há dos homes iguals. A l' obra de la Naturalesa res hi há que hi sobri; y jo dich que si al món hi hagues sin dos homes física y esperitualmente iguals, que realisessin la mateixa obra, constituïrien una monstruositat, car un dels dos sobriaria.—Lo que passa ab els homes passa ab els pobles: cada poble ha de donar sa nota propia y característica pera completar aquesta lum inmensa de la civilització universal; y poble que

no tingui una personalitat y un ideal propi, passarà per la història del món sense deixar cap rastre.

Y arribats nosaltres a la convicció de que Catalunya era un poble en plena personalitat, tinguerem la consciència de que tenia una missió a complir, y era que refermés aquesta personalitat y contribuís al progrés, a la civilització y a la cultura universals.

Hi ha dugues maneres de conseguir aquets ideals: la dels pobles impotents, morts y sense esperança, que demanen que de fora els ho portin, y la dels pobles dignes y vius, que no mes exigeixen la llibertat d'emplear el propi esforç en alcançarho. En el primer cas, Catalunya no calia que parles de sa personalitat ni que demanés la transformació de la política espanyola: sa missió no era altra que la de doblegar-se, humiliarse, captar una millor riquesa regalada que de res li hauria servit. Pro si tenim fè en nosaltres mateixos no hem de demanar riquesa, sino llibertat pera nosaltres guanyárnosla, y perxò Catalunya feu la afirmació de sos desitjos en prò de l'autonomia.

Y al parlar d'autonomia cal precisar son concepte just. Aquí a Espanya es pateix de un defecte tradicional, y és l'esperarho tot de un miracle; és a dir: que ens ho fassin tot els altres. El Catalanisme ha sigut un moviment polítich fecondíssim, perque ha volgut tenir la honra y la responsabilitat de que siguin els mateixos catalans els que aixequin el nivell de la seva regeneració. No cregueu que la consecució de l'autonomia sigui per nosaltres un moment de repòs, sino que l'í dia que Catalunya consegueixi l'autonomia, allavors ha de comensar un altre període d'activitat y de lluyta.

Quan un fill de família s'emancipa, quan se li posa a les mans el patrimoni familiar, aleshores per éll comensa la responsabilitat. Això és lo que passa ab els pobles quan els arriba el moment de la llibertat, y lo pitjor que pot succeirlos és que aquest moment els arribi avans d'hora.

Quan sento parlar de demanar que 'l Govern y el Parlament concedeixin l'autonomia integral, sento en ma consciència un remordiment; perque nosaltres a nostre poble primer li hem de demanar que tingui una cultura y una civilització integrals pera exercirla com cal —¡Ay dels pobles que arriben a la llibertat sense tenir la educació que és precisa pera exercirla degudament! ¡Ay de Catalunya si no hi ha entre nosaltres un esperit de sacrifici del interès particular en ares del interès comú!

A Catalunya patim de un defecte tradicional del qual ens hem de curar. Cal que 'ns convencem del que la sort o la desgracia de un vehí també 'ns ha de afectar y ens afecta realment a tots. Un poble ahont no hi hagi una solidaritat complerta entre tots els ciutadans, que no comprèn que la desgracia de ún és la desgracia de tots, aquest poble no està educat ni és apte per la llibertat.

Es diu aquí que 'l treballar pel comú és treballar per ningú. Jo vos haig de dir que les satisfaccions més intenses que he tingut en ma vida són les qu'he experimentat treballant pels altres: per coses que interessan a tot el meu poble.

A Catalunya, donchs, si volem obtenir la integritat de la nostra autonomia, cal que fem mèrits pera obtenirla y poderla exercitar. Cal que tots treballem en benefici propi y del nostre país.

Jo crech que a no trigar gayre 'ls municipis de Catalunya y tota la regió catalana es trobarán en condicions de poder fruir una llibertat major de la que avuy tenen. Vindrà un moment en que nostre poble haurà de demostrar si totes aquestes propagandes són una realitat sentida o si són unes teories imaginaries; en que se 'ns posará a prova davant de tot Espanya. O les demés regions d'Espanya ens tindrán per un poble de retòrics y de xerrayres, o 'ns aplaudirán y ens seguirán com se segueix al poble que senyala als demés el camí de la seva regeneració.

Aquella atmósfera de prevencions y prejudicis que hi havia envers les aspiracions de Catalunya, ha casi desaparegut en tots els pobles d'Espanya. Tots els pobles espanyols miren a Catalunya. No queden més que 'ls elements militants de la política del antich regisme, y una part de la premsa de Madrid que vivia gracies a la incultura y a la ignorancia del poble de

Espanya. Aquets diaris, davant l'afirmació patriòtica del moviment català, hi fan una altra afirmació de patria. Pro la Patria no 's defineix, no 's dibuixa: se sent. La patria té mil modalitats diverses que 's gradüen per diferentes modalitats del sentiment.

Vosaltres, aquí al Penadès, ab ambient y territori qu'heu contribuit a formar, sentiu per éll un amor més intens que per altres comarques. La major afinitat que com a catalans sentiu per tots els demés fills de Catalunya, és perque teniu una llengua y diversos sentiments que a tots en són comuns. Y l'amor de patria s'extén per tot Espanya quan moments de joia o de desgracia se senten en totes les regions espanyoles, unides a un meteix regisme de uns quants sigles ensà.

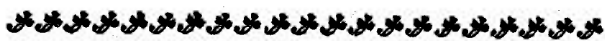
L'estiu passat vaig fer un viatge per Alemanya, ananthi ab un esperit de admiració pel poble alemany y una mena d'antipatia pel poble francès. Al trobar-me allí y conèixer de aprop aquell poble, em vaig sentir en mon esperit que 'ls francesos eren més aprop nostre que 'ls alemanys; que una desgracia dels francesos era una desgracia de tots els pobles de la rassa llatina. Y aquest sentiment també és el sentiment de patria.

Y a n'aquest sentiment de patria positiu, que no 's defineix sino que 's sent, avuy en la política espanyola se 'ns hi oposa un altre concepte de patria: el concepte de la patria empresa. Pels polítichs a l'antiga, la millor Espanya era la més mansa y resignada. La automia, per élls és una desintegració de la patria, perque és una usurpació de llurs atribucions.

Pro aquest concepte de la patria empresa s'està acabant y tots els pobles espanyols s'orienten envers Catalunya. Si de Catalunya en surt una acció encertada, triomfarà en l'esperit d'Espanya; si Catalunya en l'exercici de la llibertat no estés al nivell que se espera, tot Espanya en tindria un gran desencant. Sí; Catalunya pot donar una nota de civilització universal; té obligació de donar una ànima catalana a n'aquesta Espanya qu'estava a punt de desaparèixer.—

La elocuentíssima conferencia del Sr. Cambó fou escoltada ab concentrada atenció, que no privá, emprò, que tot sovint l'auditori dongués vives mostres de assentiment y exteriorisés son entusiasme aplaudint els conceptes culminants del notable discurs. Els aplaudiments ja havien esclatat atronadors al aixecarse En Cambó a parlar, y al acabar es convertiren en ovació intermenable.

Pel deslligat extracte qu'en donem, el lector comprendrà que 'l discurs d'En Cambó estava atapat de idees que criden a meditació per llur valor de actualitat y per llur positiva transcendència.

Escardots

Rabioles de marrech

Un vell proverbi diu que a n'aquell que Deu vol perdre, primer li treu la xaveta. Y nosaltres afegim que 'l bon Deu sens dupte vol perdre al il·lustre enemich de Sitges, perque estona há que l'ha deixat fet un imbècil.

Els fets que ho corroboren són tants, que pera explicarlos hauriem d'escriure un gros volum. Molts d'ells, perxò, és innecessari recordarlos, perque frescos estan en la memoria de tothom. Pro un de ben recent y ben graciós sí que volem contar-lo a nostres lectors volguts. L'altre dia ens el referí un apreciable amic, poch més o menys en aquets termes:

—¡Vaja! — ens digué — avuy sí que os hauria agradat ser a la plassa del Vinyet. Erem en un grupu en que hi havia el célebre Malaventureta, y algú de nosaltres ha exclamat: «¡Quín goig dona 'l veure enrunada la paret que tancava la plassa, y comensat l'ample camí que ha de unir-se ab la Ribera y ser Passeig Benaprés!»

El poca-solta ha apretat les dents y mogut la mà ab vivesa, rondinant ab satisfeta rabiola de criatura venjativa: —No's farà, nó! Na's farà, nó!

—Qué vol dir, que no 's farà? — li hem replicat. —¿No'l veu ja obert?

Ell sí que torna: No's farà, nó! Encare falta firmar dues escriptures!... No's farà, nó! —Y tot dient aixó li espurnaven els ulls, de alegría pels entrebanchs

ab que desgraciadament ha topat la realització del projecte, y de greu de veure que totes les dificultats han sigut vensudes y que Sitges está a punt de gosar de una millora tan ben vista per tots els bons patricis.

—Jo — afegia el nostre amic — boy estava a punt de clavarli un revés, qu'és la millor resposta que sol donarse a les rebequeries dels marrechs mal criats.—

L'odi que 'l tristament célebre *compatricio* sent pe'ls homes que tant treballen pel engrandiment y pel bon nom de Sitges, el porta a desitjar que no es realisi res de lo que pot embellir y beneficiar a la nostra vila, y el fa caure en la vergonya de demostrar enutj perque Sitges está apunt de tenir un nou e indiscutible atractiu.

Ah, beneit! Ets com els gossos que lladren a la lluna!

L' Encallat

Ara que una brigada está treballant de bó y millor en la explanació y afirmat del Passeig Benaprés y en la perllongació del Passeig de La Ribera, el distingit enemich de nostra vila se ha de mossegar els llavis, perque ja ni a sí mateix pot fer veure que s'enganya murmurant aquella estupidesa del *No's farà, nó! No's farà, nó!*

Mes quan obra la boca pera satisfer la necessitat que té de dir una ximpleria cada cinch minuts, parlant de les obres que 's realitzen en aquells passeigs se aconsola llsant una profecia de *mal agüero*:

—Be... sí... no... res... tant se val... No estará llest... Serà tou, vindrà l'Infant y l'automóvil se li encallarà... La gran planxa!... Bé... sí... no... res... tant se val... Aixó que fan és un fracàs...—

Y aixó ho diu una vegada, y dues, y tres, com un rosari de rabinadures... Y qui s'encalla és éll, y hont s'encalla és en el seu despit y en el seu odi de foll inconscient.

Pro Sitges va fent *el seu camí*, malgrat l'encallament del enemich il·lustre; malgrat l'encallament de aquest *Don Nadie* totes les coses del qual fan exclamar a n'els bons sitgetans: — Bé... sí... nó... tant se val... és un infelís encallat en el seu propi fanch.—

Arri allà!...

Aquest home innominable a qui tothom senyala ab el dit com una desgracia sitgetana, 's corseca de ira a cada dia que transcorre.

Té 'l indiscutible y gens envejable dó del desafort, de tal manera, que d' éll pot ben dirse que tot lo que toca, trenca.

Ab totes les males arts que li són propies ha procurat acumular destorbs a la empresa verament patriòtica dels que volgueren honrar el nom del malaguanyat Dr. Benaprés unintlo a una obra de feconda utilitat per Sitges. Primer combaté 'l projecte per utòpich; més tart, inútilment intentá fomentar el descontent dels subscriptors al «Home natge a Benaprés», y més inútilment encare volgué que 'ls descontents reclamessin la devolució dels respectius donatius; després tingué l'antipatriotisme d'excitar als propietaris de les finques afectades pel Passeig Benaprés a qu'extremessin llurs exigencies; finalment, acumulá velades insinuacions calumnioses contra 'ls abnegats patricis que han tingut l'acert y l'entusiasme de iniciar l'aixamplis y la transcendental reforma y urbanisació dels afores de Sitges.

Y mentres éll ha laborat tercament per la ruina de nostra volguda vila, els sitgetans acabats se han sentit honrats de poguer contribuir ab quantiosos donatius al comensament de la notable millora; y els obrers de tots els oficis han beneit la empresa, que de moment ja dona treball y pa a nombroses families y és el germ de futurs engrandiments; y tota la vila se alegra y sent lligítima joia al contemplar la realització de la magna empresa que ha de donar nous atractius y major prosperitat a Sitges. En una paraula: mentres l'abominable difamador ha fet lo que ha pogut per impossibilitar la bella reforma, els bons patricis l'han deixat sol com a un apestat.

Certament pot estar satisfet de veure lo molt que *arrastra*.

¡Valenta puntada de peu la que li ha donat el poble!

De la Junta local de Salvament de Náufrechs

D. Felip Font Falp, President efectiu de la Junta local de Salvament de Náufrechs, ha publicat un avis pel que fa sapiguer que's treu a subasta la construcció de una caseta pera dipòsit de un bot salva-vides y de un tubu llensacaps; advertint que'l plech de condicions estarà de manifest en la Secretaria del Ajuntament, durant les hores de oficina, fins el dia 9 del vinent mes de Maig, y que a les dotze del expressat dia se celebrará la subasta pel sistema de plechs closos.

Ens plau forsa poguer comunicar a nostres lectors aquesta grata nova, precursora de l'adquisició del bot-salvavides tan convenient pera la nostra gent de mar y tan desitjat per tota la vila.

Y, apropòsit de la humanitaria institució de que parlém:

Dies enrera, el setmanari que 'ls enemichs de Sitges tenen per portaveu donava compte de haverse reunit la Junta local de Salvament de Náufrechs baix la presidència del Excm. Sr. D. Francisco Batlle y el mal intencionat cronista deya no saber ab quin dret el Sr. Batlle presidia, mentint a dretes ab l'únich propòsit de molestar al referit senyor.

Diem que 'l cronista mentí a dretes, perque no pot ignorar que 'l Sr. Batlle és President honorari de la Junta local de Salvament de Náufrechs; y el califiquem de mal intencionat, perque si no 'l guiés el deliberant de mortificar a D. Francisco Batlle no afectaria desconèixer que aquést, com a President honorari, tenia cabal dret a presidir la Junta.

Y ara, per confusió de trapelles, vegin els nostres lectors el següent ofici:

«Sociedad Española de Salvamento de Naufragos. = Excmo. Sr. = Por noticias del Sr. Ayudante de Marina de Villanueva y Geltrú y por el acta de constitución de la nueva Junta Salvamento de Sitges, sabe el Consejo Superior de esta Sociedad que me honro en presidir, todo cuánto a V. E. debe la Institución por sus valiosísimas gestiones, encaminadas a constituir esa nueva local, de la que es V. E. digno Presidente honorario. = La humanitaria misión de esta Sociedad y el fin caritativo que persigue hacen que resalten vivamente los generosos sentimientos de todos aquellos que la ayudan en su filantrópica obra; así, pues, la mayor felicitación que puede dárseles es la propia satisfacción de su conciencia. = El Consejo Superior de la Sociedad, cumpliendo un gratísimo deber ha acordado por unanimidad enviar a V. E. un expresivo voto de gracias, esperando que no ha de faltarle nunca ni su cariño ni su apoyo a la nacien'e Junta local de de Sitges. = Al tener el honor de comunicar a V. E. este voto de gracias como prueba de gratitud del Consejo Superior, tengo una verdadera satisfacción en saludar a V. E. y ofrecerle mi más distinguida consideración personal. = Dios guarde a V. E. muchos años. = Madrid, 16 de Enero de 1906. = El Presidente, Marqués de Reinoso. = Excmo. Sr. D. Francisco Batlle y Gené, Alcalde Constitucional de Sitges».

Les trapaceries de l'EsCòria totes són aixís: calumnies grolleres que 'ls fets destrueixen.

NOVAS

Ahir a la tarda es passejaren per aquesta vila, en automòvil, els Excms. Srs. Capità general de Catalunya y Governador militar de la plassa de Barcelona, Srs. Santiago y Cortés.

També va estar aquí el Tinent coronel del Cos de la Guardia Civil, Sr. Puente.

Com ja anunciàrem, aquesta setmana la Comissió nomenada pel Sr. Arcalde pera recullir quantitats destinades a portar a cap obres d'imponderable importància a la Ribera y al Passeig Benaprés, ha continuat en la seva gestió, recullint arreu proves de consideració y afecte que fan preveure un brillant resultat.

Segons nostres notícies, la Comissió que a Barcelona treualla pel mateix fi, obté també un èxit inmens, digne, per cert, dels prestigiosos compatricis que 'la formen.

*

En l'altar de la Mare de Deu del Remeý, de nostra Iglesia parroquial, hi ha sigut colocada una hermosa imatge de la Verge de la Caritat que's venera a la vila del Cobre (Cuba), ahont ademés hi té aixecat un magnífich Santuari en son honor.

Dita imatge és ofrena de distingides dames cubanes residents en aquesta vila, y de apreciables compatricis nostres.

El dimars a la tarda el digne Rector de aquesta Parroquia, Monsenyor Bricullé, procedí a la benedicció de la referida imatge, en honor de la qual el dimecres a les nou hi celebrá missa el sacerdot mossen Jaume Ribera.

*

A les vuyt de aquest matí, la Junta municipal del Cens electoral es constituirà en sessió pública a la Sala capitular del Ajuntament a fi de proclamar els candidats que ho sollicitin, previa presentació dels interessats o els seus apoderats, dels certificats de les seves propostes o els documents justificatius dels seus drets.

Els candidats han de assistirhi per sí o per medi de apoderat en forma legal.

La Junta expedirà als candidats proclamats una credencial pera justificar el seu caràcter.

*

La colla de Caramelles de «La Unió Sitgetana» ens prega fem públich que aquest vespre celebrará en els salons d'«El Retiro» un ball al que tothom hi queda convidat.

*

Recomanem als pagesos que, pera combatre la plaga coneguda per l'escarbató posin en pràctica el remey que l'any passat varem donárlshi desde aquestes columnes, donchs ens consta que ve reportant uns resultats inmillorables.

*

Confortat ab els Sants Sagraments, y a la edat de 74 anys, el dimecres morí l'apreciat compatrici D. Ramón Carbonell Milá.

En l'enterro y funerals, que tingueren lloch el dijous, van demostrarse les simpaties que gosá la seva familia, a la qual transmetem la expressió del nostre més sentit condol.

*

També, després de quatre anys de crudel malaltia y de haver rebut els auxilis de la Iglesia, deixá d'existir l'honrat y laboriós obrer En Joseph Capdet Hill.

L'enterro y funerals es celebraren el divendres, constituint una palesa proba de afecte donada pe'ls companys y familiars del finat envers aquést.

Rebin tots élls el nostre pésam per la pèrdua que 'ls afligeix.

*

El dia 16 del corrent passá a millor vida, a la ciutat de Igualada, D. Salvador Vidal Bisbal, oncle de nostre particular amich En Joseph Carulla Vidal, resident en l'actualitat a Santa Fe de Bogotá (Colombia), a qui ab tan trist motiu fem patent el nostre condol.

*

Aquesta setmana es nota gran activitat en els treballs que s'están portant a cap al pont de la Riera Xica, Ribera, desde dit punt, y Passeig del Dr. Benaprés; trobantshi ocupats actualment més de trenta obrers.

L'aspecte de la plassa del Santuari del Vinyet és espléndit, per l'amplitut que presenta.

Se arretgla també actualment el camí Vell del Vinyet desde la Era d'En Robert; haventse tret el reixat que separava dit camí de la plassa del Santuari.

Pera comprendre l'interés ab que'l públich reb aquestes millores, sols cal fixarse en les visites que hi fan 'els nostres compatricis; durant el dia y dels obrers a l'hora de plegar, quedant tots convènts de la utilitat indiscutible que representa per la nostra vila una obra de tanta importància.

*

Dimecres a la tarda visitá aquesta vila l'Excelentíssim Sr. Governador Civil de la Provincia, el qual vingué en automòvil acompanyat del Enginyer de la carretera de Barcelona a Santa Creu de Calafell Sr. Cavestany, y individus del Comité Executiu de la «Copa Catalunya».

Junt ab el Sr. Arcalde visitaren les obres que se estan practicant relacionades ab les properes carres de «voiturettes».

*

El President de la Junta municipal del Cens ha rebut certificat del Jutjat d'Instrucció en el qual consta que cap vehí dels que figuren en les llistes electorals es trova inhabilitat pera exercir els seus drets civils.

*

L'excés d'original ens obliga a guardar pera 'l número pròxim, entre altres treballs, lo referent a la «Copa Catalunya» y una correspondència de Cuba en que se 'ns donen extensos detalls d'un gran incendi ocorregut a La Maya y del qual han sofert les conseqüències les cases comercials dels nostres compatricis Cusiné germans y J. Servet y C.^a

*

Dimecres estigué en aquesta vila l'enginyer de la Diputació Provincial Sr. Mumbrú al objecte de inspeccionar el camí de La Fita, pera informar respecte la conveniència de declararlo provincial.

L'acompanyaren en dita visita nostres amichs els propietaris Srs. D. Lluís de Dalman, D. Joaquim de Querol y D. Joan Cuadras, els quals sembla no quedaren molt ben impresionats, ateses les condicions que la Diputació imposa.

*

COLMADO MASSO. — Moto-Nafsta: Gas-Moto, a 0'65 ptes. litro. Aceite y grasas para automóviles. Gasolina, a 25 ptes. caja de 2 latas.

*

Noves religioses

Avuy a las cinch de la tarde en nostra Iglesia Parroquial hihaurá rosari, exposició del Santíssim Sagrament, exercicis de Sant Joseph a veus y orga y reserva.

Dissapte a les sis de la tarda rosari, sabatina, mes de Maria y Salve a Nra. Sra. del Vinyet.

Jaume Torrents SASTRE

ofereix al públich un gran assortit de género pera la present

Temporada de ESTIU

29, Sant Pau, 29; SITGES

ANTONIA MIRÓ, VDA. DE LLORENS
MODISTA

Ofereix la ensenyansa de CORTE y CONFECIO, ab métode modern y perfecció exquisida, a quantes senyores y senyoretas tinguin el gust de apeneren.

Tres lissons setmanals: els dilluns, els dimecres y els divendres, a la tarda; a domicili.

Els encarrechs, a D. Sebastiá Ventosa (a) Correué

Sastreria MARTI

Cap de la Vila: 2, Jesús, 2: Angel Vidal

TEMPORADA D'ISTIU 1909

HERMILAS FANTASIA Y NOVELAT

Trajos del pais y Extranjer

Veritable y oportuna ganga
LA POLACA

Tenda de calsat

Carrer Major, 48

es liquiden totes les existències a la mitat de preu del cost de factura, trovantse'ls géneros en perfecte estat i Grans rebaixes de preus en totes les vendes!

Colegi del Sagrat Cor de Jesús dirigit pe ls Germans Maristas

Es donarán lliçons particulars y colectives de les assignatures que a continuació s'expressen, baix les quotes mensuals següents :

Lliçons particulars de
Inglès, 20 ptes; *Francés*, 20 id., y *Comers*, 20 id.
Lliçó colectiva de les mateixes assignatures, 10 ptes.

Lliçons particulars
sobre les assignatures de *1.ª Ensenyansa*, 10 ptes.
Lliçó colectiva de les mateixes assignatures, 5 ptes.

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix :

els seus serveys :

Barreteria y Gorreria

FLORENCI OLIVER

PLASSA DEL MARQUES DE MONTROIG : SITGES
(Agencia Sebastià Vento sa)

En aquest important establiment trovarán els meus favoreixedors un complet assortit de tota mena de

BARRETS Y GORRAS

de diverses calitats y a preus sumament econòmichs

Representant exclusiu de una important casa de

JIPIS, PANAMAS y LUGSOS

variant llurs preus entre 15 y 100 pessetes.

No compreu sense visitar aqueix establiment

J. MIRÓ

Ofereix els seus serveys, gratuïtament, a quants interressi la compra y venda de finques rústiques ó urbanes y de lloguers de cases en aquesta vila, ja amoblades ó sense mobles.

Carrer de Parellades, núm. 18

ANTON TORRES LA VILA DE SITGES

Carrer Major, 23

Representant de Màquines de Cosir

VERTEIM

En la mateixa casa

ES PLANXA

en senzill y brillant

Viudos y Solters

Tinch mils de senyores y senyoretes de totes edats y am dots o fortunes desde 100 a 100,000 duros o MES, que desitgen casarse COM DEU MANA: Totes elles són honrades, instruïdes y de boues families. Escribíu ab sello (dins la carta) a D. S. Calderón: Rambla Catalunya, 46, primer, Barcelona. Unica casa antiga, seria y formal, que pot acreditar a centenars els casaments fets per la mateixa. Aquesta casa no enganya ni admet enredos

Camiseria y Corbateri

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA
en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

EMULSION MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol

REMIADA en la EXPOSICION de ALEJANDRIA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el ESCROFULISMO, RAQUITISMO BRONQUITIS CRÓNICA y TOSES REBELDES. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece a los niños, desarrollando el SISTEMA ÓSEO.

Laboratorio Químico Farmacéutico de F. del Río Guerrero, sucesor de González Marfil: MÁLAGA

Agencia Funeraria

ARTHUR CAPSIR

ADMINISTRACIO DELS COTXES FUNEBRES

Corones * Hábits relligiosos de totes classes

Esqueles mortuories * Recordatoris

Capelles ardents

Traslats de restes mortals a provincies

y tot lo concernent a

POMPES • FÚNEBRES

Servey especial de desinfecció

Sant Gaudenci, 2; SITGES

A Barcelona dirigiu-vos a la gran Empresa funeraria LA EGIPCIA

Encuadernacions de Llibres

A preus molt econòmichs es fan en aquesta Imprempta